

Mdlé slunce černobílé zklidní denní chvat
bytu klec začne škrtit jako had
zase otec tiše chrápe v kouři tvrdých spart
matka sotva chápe že syn je syt rad

Blátem nudy klouzají tak týdny
a v nich frenetickým rytmem spěchu zní dny
někde za zdí drtí tony synthezér
vesmír hlásí se ti pulsem ionosfér

Chceš dál do nových sfér, bez berlí bez pověr
chceš dál a chtít bys měl - vždyť o to jde, o to jde

Mdlé slunce černobílé zírá mrtvou tmou
na strop přibit nejši sto se hnout
a někde za zdí dál se valí rock'n'roll
v kráterech kosmických už lávy ohňů vřou

Chceš dál do nových sfér, bez berlí bez pověr
chceš dál a chtít bys měl - vždyť o to jde, o to jde

o to jde, o to jde, o to jde, o to jde